

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

LV. Sitne virtus arte praestantior & melior?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

L V.

Sitne virtus arte præstantior & melior?

Affirm. cum Aristotele in Ethicis.

ET si virtus & ars in eo convenient, quod utraque mentem exornat & perficit: virtutem tamē esse meliorem ars probatur comparatione efficientium, effectorum, subjectorum, adjunctorum. Nam ad artes sufficit cognitio. Sed ad virtutem magis delectus & constantia, quam notitia requiritur. Virtus reddit animum meliorem seu honestiorem, non ars. Per multos enim sunt viri mali, immo perditissimi, qui artes callent. Virtus vero in malis hominibus locum habere nequit. Artes materiam virtuti præparant, ut hujus ancillæ. Nam sutor facit vestes, quibus prudenter utamur. Cœcus cibos cōdit, quibus temperanter utamur. Virtutibus nemo potest male uti. At artibus possumus abuti pessimè. Sæpè sunt viri mali dicendi periti, qui linguam venalē habent, ut meretriculæ pudicitiam. Indignior igitur & inferior ars virtute morali. Verum Objectum dubium non leve & exiguum hic critur. Prudentia virtutum moralium est rectrix & moderatrix. Prudentia autem in notitia consistit. Quomodo igitur tam parum potest tribuere notitiae, quoad virtutes morales, Aristoteles? Respondit P. Martyr, Aristotelem loquuntur de simplici & pura notitia, quæ contemplane-

semplans est, & velle, patum facere ad virtutes Ethicæ, si quis percepit Ethicæ quandā theoriam: prudentiam verò notitiam quidem comprehendere non simplicem, sed talem, qua ab appetitu pendeat, tum superiore, tum inferiori: quod non solum ad prudentiā pertineat consultare de destinatis ad finem, sed & consultatione conclusa imperare efficaciter, ut hoc vel illud fiat. Id quod non potest fieri sine voluntate, quæ quidem ad id non adduceretur, nisi appetitus inferior utcumque dominus & coercitus esset.

LVI.

Virtus laudetur ne propter se, an propter actiones?

ARISTOTELES sic ostendit virtutem esse potius ex honorabilibus ($\mu \alpha \gamma \nu \tau \circ \nu \pi \nu \omega \nu$) quam ex laudabilibus ($\eta \tau \circ \nu \pi \alpha \nu \tau \circ \nu$:) laudantur ea, quæ alio referuntur. Felicitas alio non refertur. Non igitur laudabilis felicitas. Propositionem probat sic: Laudatur vir bonus, & virtus ipsa, non propter se, sed propter actiones. At idem Aristot. in Rhet. lib. i. cap. 9. contraria scribit: Actiones propter virtutes laudari, quoniam facta signa sunt habitus. Quin imò ait, laudamus virum bonum, qui nihil agit, cùm virtute præditum erimus. Si igitur actiones non sunt laudabiles propter se, sed quia testificantur virtutem,

qua-

